

Dosarul nr. 2ra-1693/2022
2-19089856-01-2ra-05122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Sv. Vișcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Pruteanu, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Corina Stratan în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Romancor” și Mariei Romanov,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Romancor” și Mariei Romanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Stoian Grigore privind constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 11 martie 2019 cu readucerea părților la poziția inițială, compensarea cheltuielilor de judecată și,

cererea de chemare în judecată depusă de intervenientul principal Kyrmyza Sergiy împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Romancor” și Mariei Romanov, executorul judecătoresc Stoian Grigore, intervenient accesoriu Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni privind anularea contractului presării servicii de vânzare în comision a bunurilor sechestrate, anularea contractului de vânzare-cumpărare, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 05 aprilie 2019, OCN „Maib-Leasing” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Romancor” și Mariei Romanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Stoian Grigore, solicitând constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a automobilului de model „Xxxx”, n/î XXXX, încheiat la data de 11 martie 2019 între magazinul de comision SRL „Romancor” și Romanov Maria, readucerea părților la poziția inițială anterioară încheierii contractului, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii OCN „Maib-Leasing” SA a indicat că la 20 octombrie 2017, a înaintat spre executare silită executorului judecătoresc Grigore Stoian documentul

executoriu nr. 2-9/17 emis de Judecătoria Căușeni privind încasarea de la Kyrmyza Sergiy a sumei de 66 054,13 euro și 2527,90 lei, iar prin încheierea nr. 176-2423/2017 din 20 octombrie 2017, executorul judecătoresc Stoian Grigore a intentat procedura de executare a documentului executoriu sus enunțat.

La 08 mai 2018, executorul judecătoresc Stoian Grigore a ridicat automobilul de model „Xxxx” n/î XXXX, ce aparține cu drept de proprietate debitorului Kyrmyza Sergiy, ulterior automobilul fiind evaluat la suma de 925 045 lei.

În scopul comercializării automobilului sechestrat, la 11 ianuarie 2019, executorul judecătoresc Stoian Grigore a transmis automobilul de model „Xxxx”, n/î XXXX, la magazinul de comision SRL „Romancor”.

Ulterior, OCN „Maib-Leasing” SA a aflat că automobilul de model „Xxxx” a fost comercializat la 11 martie 2019, la prețul de 518 025,20 lei.

Reclamantul susține că contractul de vânzare-cumpărare din 11 martie 2019, încheiat între SRL „Romancor” și Maria Romanov este lovit de nulitate absolută, deoarece a fost încheiat cu încălcarea legislației în vigoare.

Reclamantul afirmă că are dreptul de a invoca nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare din 11 martie 2019, deoarece automobilul de model „Xxxx”, n/î XXXX, a fost comercializat la un preț mai mic decât cel stabilit prin evaluare, astfel fiind adusă atingere drepturilor OCN „Maib-Leasing” SA în calitate de creditor de a recupera suma datoriei din contul debitorului Kyrmyza Sergiy.

Totodată, a indicat că magazinul de comision SRL „Romancor” la comercializarea bunului sechestrat a admis mai multe încălcări de ordin procedural și anume nu a respectat termenele prevăzute de legislație privind reevaluarea bunurilor și termenul de comercializare a acestora.

Reclamantul a menționat că ultima reevaluare prin care a fost redus prețul automobilului cu 30% a fost efectuată la data de 11 martie 2019, dată la care a fost vândut și bunul, deși această reevaluare urma a fi efectuată abia la data de 12 martie 2019.

Magazinul de comision nu a înștiințat creditorul OCN „Maib-Leasing” SA despre efectuarea reevaluărilor și rezultatul acestora, ceea ce constituie o încălcare a procedurii legale de comercializare, or reevaluarea bunurilor transmise spre vânzare se admite, cu participarea executorului judecătoresc, debitorului și creditorului, care sunt înștiințați despre data, ora și locul reevaluării, iar dacă debitorul și creditorul nu au fost prezenți la reevaluare, executorul judecătoresc le comunică reevaluarea operată. Iar, în termen de 3 zile lucrătoare de la vânzarea bunurilor, sumele obținute de organizațiile comerciale din vânzarea bunurilor se transferă la contul curent special al executorului judecătoresc în a cărui procedură se află executarea.

Prin urmare, magazinul de comision nu a înștiințat creditorul și debitorul despre reevaluarea și rezultatele reevaluărilor și prețul la care obiectul se comercializează la moment, iar creditorul OCN „Maib-Leasing” SA a aflat de facto despre comercializarea bunului mobil sechestrat la un preț derizoriu, fără a se cunoaște etapele reevaluărilor, ceea ce după părerea creditorului constituie o gravă încălcare a normelor privind vânzarea bunurilor de către magazinul de comision.

Reclamantul consideră că contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de

model „Xxxx”, n/î XXXX, este unul simulat, mai mult administratorul magazinului de comision a comis mai multe încălcări privitor la procedura de comercializare și la termenii de comercializare.

Totodată, a indicat precum că administratorul magazinului de comision și cumpărătorul au același numele de familie, sunt domiciliați în or. Codru, fiind evident că se află în relație de rudenie, iar contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 11 martie 2019 este unul simulat, încheiat fără intenția de a produce careva efecte juridice, având doar scopul de a trece automobilul în proprietatea administratorului magazinului de comision.

Reclamantul susține că prin încheierea tranzacției magazinul de comision SRL „Romancor” a urmărit doar un singur scop, de a comercializa autoturismul sechestrat la un preț cât mai redus unei persoane din anturajul său ca ulterior să-l comercializeze unui cumpărător real la un preț mai mare, obținând astfel o îmbogățire fără justă cauză.

Așadar, dat fiind că procesul de vânzare a automobilului a avut loc cu încălcări contractul de vânzare-cumpărare încheiat între magazinul de comision SRL „Romancor” și Maria Romanov este lovit de nulitate absolută, fiind pasibil de anulat cu readucerea părților în situația anterioară încheierii contractului.

La 02 septembrie 2019, intervenientul principal Kyrmyza Sergiy a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Romancor” și Mariei Romanov, executorul judecătoresc Stoian Grigore, intervenient accesoriu OCN „Maib-Leasing” SA, solicitând anularea contractului de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate nr. 1-176/19 din 11 ianuarie 2019 încheiat între executorul judecătoresc Stoian Grigore și SRL „Romancor”, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.1/2019 din 11 martie 2019, încheiat între SRL „Romancor” și Romanov Maria, în temeiul căruia a fost înstrăinat automobilul de model „Xxxx”, a.p.xxx, n/î XXXX, culoare negru, nr. caroseriei XXXX, cu aducerea părților la poziția inițială, compensarea cheltuielilor de judecată. Totodată a solicitat în temeiul art. 65 din Codul de procedură civilă, atragerea în proces în calitate de intervenient principal în prezentul proces.

În motivarea cererii, Kyrmyza Sergiy a invocat că executorul judecătoresc nu a adus la cunoștința dânsului contractul de prestări servicii de vânzare în comision a bunurilor sechestrate nr. 1-176/19 din 11 ianuarie 2019, pentru a lua cunoștință cu clauzele și condițiile vânzării bunului sechestrat, valoarea acestuia și modalitatea de vânzare.

Kyrmyza Sergiy a menționat că executorul judecătoresc a neglijat dreptul preferențial al debitorului și creditorului asupra bunului, care nu putea fi înstrăinat în lipsa acordului acestora, care nu au fost informați în privința prețului de vânzare.

Reclamantul a invocat că OCN „Maib Leasing” SA în calitate de creditor, a aflat despre vânzarea bunului la 11 martie 2019, nefiind de acord cu valoarea la care a fost comercializat autoturismul sechestrat prin notificarea din 18 martie 2019 nr.24971, adresată executorului judecătoresc Grigore Stoian și SRL „Romancor” a solicitat stoparea tuturor acțiunilor de înstrăinare a automobilului „Xxxx” cu n/î XXXX și comercializarea automobilului la prețul de piață cu respectarea procedurilor legale.

În opinia reclamantului, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1/2019 din 11 martie

2019, unul simulat or, conform acestui contract în calitate de vânzător este SRL „Romancor”, în persoana directorului Romanov Corneliu, iar în calitate de cumpărător este Romanov Maria.

Astfel, consideră că directorul SRL „Romancor” și cumpărătorul, având același nume „Romanov” sunt în relație de rudenie soț - soție, respectiv primul a avut un interes de a diminua prețul mijlocului de transport și a favoriza cumpărătorul prin asigurarea vânzării bunului anume soției acestuia, ca urmare fiind admisă o simulare a tranzacției.

Prin încheierea protocolară din 08 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă cererea și a fost atras în calitate de intervenient principal Kyrmyza Sergiy.

Prin încheierea din 08 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 05 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial cererea depusă de Kyrmyza Sergiy privind asigurarea acțiunii.

S-a aplicat sechestrul pe automobilul de model Xxxx Xxxx a.p.xxxx, cu n/î XXXX, culoare Negru, nr. caroseriei XXXX.

S-a respins cererea depusă de Kyrmyza Sergiy privind asigurarea acțiunii în partea transmiterii automobilului la păstrare lui Kyrmyza Sergiy, până la examinarea cauzei în fond ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea din 05 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Maib-Leasing” SA împotriva SRL „Romancor” și Mariei Romanov, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Stoian Grigore privind constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 11 martie 2019 cu readucerea părților la poziția inițială.

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de intervenientul principal Kyrmyza Sergiy împotriva SRL „Romancor” și Mariei Romanov, executorul judecătoresc Stoian Grigore, intervenient accesoriu OCN „Maib-Leasing” SA privind anularea contractului presări servicii de vânzare în comision a bunurilor sechestrate, anularea contractului de vânzare-cumpărare.

S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1/2019 din 11.03.2019, încheiat între SRL „Romancor” și Romanov Maria, privind înstrăinarea vehiculului model Xxxx Xxxx, a.p. xxxx, culoarea negru, nr. de înmatriculare XXXX, nr. motorului xxxxx, nr. caroseriei XXXX, la prețul de 518 025,20 lei, cu aducerea părților la poziția anterioară.

S-a încasat în mod solidar, de la SRL „Romancor” și Romanov Maria în beneficiul SA „MAIB-Leasing” cheltuielile de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 15 540 lei.

S-a încasat în mod solidar, de la SRL „Romancor” și Romanov Maria în beneficiul lui Kyrmyza Sergiy cheltuielile de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 15 540 lei.

S-a respins ca neîntemeiată pretenția intervenientului principal Kyrmyza Sergiy împotriva SRL „Romancor”, Romanov Maria, executorul judecătoresc Stoian Grigore, intervenient accesoriu OCN „MAIB-Leasing” SA, privind anularea contractului de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate nr.1-176/19 din 11.01.2019, încheiat între executorul judecătoresc Stoian Grigore și SRL „Romancor”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 aprilie 2021, Maria Romanov a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea acesteia în partea admiterii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunilor.

Tot la 05 aprilie 2021, SRL „Romancor” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea acesteia în partea admiterii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunilor.

Prin decizia din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse cererile de apel depuse de Maria Romanov SRL „Romancor” și a fost menținută hotărârea din 05 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că contractul de vânzare cumpărare a automobilului de model Xxxx Xxxx din 11 martie 2019 a cărui nulitate a fost declarată, cu readucerea părților la poziția anterioară este unul simulat, în condițiile în care bunul a fost încheiat fără intenția ca acesta să producă careva efecte juridice, în scopul trecerii formale a automobilului în proprietatea administratorului magazinului de comision, Romanov Corneliu.

Instanța de apel a constatat că părțile contractante administratorul magazinului de comision SRL „Romancor”, Romanov Corneliu și Romanov Maria sunt rude (soț și soție), automobilul de model Xxxx Xxxx, cu n/î XXXX, a fost comercializat cu încălcarea prevederile legale la un preț foarte diminuat (518 025 lei) în raport cu cel stabilit prin evaluarea inițială (925 045 lei), or nu a fost respectat termenul de 20 de zile lucrătoare pentru reevaluarea bunului și reducerea acestuia cu 30 %, actele nu au fost comunicate părților interesate, fiind astfel adusă atingere drepturilor OCN „Maib-Leasing” SA în calitate de creditor de a recupera suma datoriei din contul debitorului Kyrmyza Sergiy.

Or, la 11 ianuarie 2019, între SRL „Romancor”, în calitate de comisionar și executorul judecătoresc Grigore Stoian, în calitate de comitent, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate nr. 1-176/19, potrivit căruia comisionar s-a obligat se încheie în numele propriu actele juridice în vederea vânzării în comision a bunului mobil, autoturismul de model Xxxx Xxxx, a.p. xxxx, nr. motor xxxx, nr. caroseriei XXXX, nr. de înmatriculare XXXX, sechestrat prin procesul verbal de sechestru nr. 176-2423/17 din 08.05.2018, în scopul executării documentelor executorii aflate în procedură de executare.

Deși contractul de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor sechestrate a fost încheiat la data de 11 ianuarie 2019, prima reevaluare a avut loc la data de 11 februarie 2019, cu respectarea termenului de 20 de zile lucrătoare din momentul expunerii spre realizare a bunului mobil stabilit prin contract, cât și prin prevederile legale, iar a doua reevaluare a avut loc cu încălcarea termenului de 20 zile lucrătoare la 06 martie 2019 (procesul verbal nr.2 de reevaluare a bunurilor sechestrate semnat de directorul SRL „Romancor” și executorul judecătoresc Grigore Stoian) deși urma să aibă loc la 12 martie 2019, or prima reevaluare a avut loc la 11 februarie 2019, următoarea reevaluare urma să fie efectuată peste 20 de zile lucrătoare, începând cu data de 12 februarie 2019, iar în temeiul pct. 27 lit. c) din Regulile comerțului de consignație, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1010 din 31 octombrie 1997, iar

termenele următoarei reevaluări urmau a fi calculate din ziua imediat următoare perfectării actului de reevaluare.

În acest context, au fost respinse argumentele apelanților precum că termenul de 20 zile lucrătoare stabilit prin legislația în vigoare nu a fost încălcat, indicând că potrivit programului de activitate comisionarul activează și în zilele de sâmbătă, în cazul în care din actele cauzei rezultă contrariul, or potrivit pct.6.3 din Regulamentul intern al companiei SRL „Romancor” săptămâna de lucru este stabilită de cinci zile cu acordarea a două zile de odihnă, ceea ce denotă că termenul a fost calculat eronat.

Mai mult decât atât, contrar prevederilor art.143 alin. (3) din Codul de executare, potrivit cărora reevaluarea bunurilor transmise spre vânzare se admite, în condițiile legii, cu participarea executorului judecătoresc. Data, ora și locul reevaluării se comunică debitorului și creditorului. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea chestiunii. Dacă debitorul și creditorul nu au fost prezenți la reevaluare, executorul judecătoresc le comunică reevaluarea operată, creditorului OCN „Maib-Leasing” SA și debitorului Kyrmyza Sergiy nu le-a fost comunicate despre faptul efectuării reevaluărilor acțiuni tacite care scot în evidență intențiile ascunse ale acestei pretinse convenții simulate.

În acest sens, instanța de apel a evidențiat că actele juridice fictive și cele simulate au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică: o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, această neconcordanță având scop amăgirea terților, similar prezentului caz.

Astfel, Colegiul a apreciat ca fiind necredibile argumentele apelanților vizavi de valabilitatea actului litigios, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste date nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.

Prin urmare, sub aspectul temeiurilor de nulitate invocate, instanța de apel a concluzionat că acestea și-au găsit confirmare în prezenta cauză, în condițiile în care la încheierea contractului de vânzare cumpărare din 11 martie 2019 nu s-a urmărit intenția de produce efecte juridice, dar intenția de simulare a acestora, la caz nefiind întrunite cumulativ toate condițiile de validitate cerute de lege pentru încheierea unui astfel de contract, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 327-328 din Codul civil.

Instanța de apel a apreciat ca fiind eronate argumentele apelanților precum că reclamantul/creditor OCN „Maib - Leasing” nu are dreptul să ceară constatarea nulității absolute a contractului de vânzare cumpărare a automobilului, deoarece nu este parte a contractului, în condițiile în care potrivit prevederilor art. 328 din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual, iar potrivit materialelor cauzei OCN „Maib-Leasing” este creditorul procedurii de executare, cel afectat de vânzarea autoturismului la un preț mai mic de cât cel stabilit la evaluare și cu încălcarea procedurii stabilite.

Prin prisma art.331 alin. (1) și (2) din Codul civil, instanța de apel a considerat că debitorul și creditorul în rezultatul anulării contractului de vânzare cumpărare din 11 martie 2019 sunt îndreptățiți să pretindă și la repunerea părților în poziția inițială de până la semnarea acestui contract.

Totodată, în conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată soluția instanței de fond de admitere a pretenției

privind încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată suportate sub forma taxei de stat.

La 22 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Corina Stratan în interesele SRL „Romancor” declarat recurs împotriva deciziei din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, casarea încheierilor de punere pe rol a acțiunii, deoarece OCN „Maib Leasing” nu a achitat în termenul stabilit de instanță a taxei de stat, termen care a fost acordat din oficiul de către instanță suplimentar, scutirea parțială de la plata taxei de stat în ordine de recurs, încasarea cheltuielilor de judecată

Tot la 22 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Corina Stratan în interesele Mariei Romanov a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, casarea încheierilor de punere pe rol a acțiunii, deoarece OCN „Maib Leasing” nu a achitat în termenul stabilit de instanță a taxei de stat, termen care a fost acordat din oficiul de către instanță suplimentar, scutirea parțială de la plata taxei de stat în ordine de recurs, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursurilor avocatul Corina Stratan în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Romancor” și Mariei Romanov, a invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare.

Suplimentar au menționat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, normele de drept material și normele de drept procedural au fost încălcate și aplicate eronat, instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurenții au menționat că OCN „Maib-Leasing” SRL nu are dreptul de a cere și de a-i fi satisfăcută pretenția cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a automobilului deoarece nu este parte a contractului, iar motivele invocate privind necesitatea constatării nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nu corespund prevederilor legale privind nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare.

Astfel, contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de marcă Xxxx, model Xxxx a fost încheiat în mod legal, între două părți, SRL „Romancor” și Romanov Maria, supus înregistrării de stat, fapt care devine opozabil părților. Regula înregistrării de stat a automobilelor nu prevede excepții sau reguli speciale pentru a fi opozabile și instanțelor judecătorești.

Recurenții consideră că nu poate fi reținut ca argument legal de anulare a contractului de vânzare-cumpărare precum că Kyrmyza Sergiy nu a cunoscut despre procedura de vânzare, deoarece dânsul nu a fost parte a contractului de prestare a serviciilor de vânzare în comision, precum nici parte a contractului de vânzare-cumpărare, respectiv această obligație nu rezidă din nici o normă legală.

Recurenții au mai menționat că este neîntemeiat argumentul precum că automobilul a fost comercializat la un preț redus, cu încălcarea procedurii legale, în condițiile în care contractul de prestare a serviciilor de vânzare în comision a bunurilor

sechestrare a fost încheiat la data de 11 ianuarie 2019, iar prima reevaluare a avut loc la data de 11 februarie 2019, cu respectarea termenului de 20 zile lucrătoare din momentul expunerii spre realizare a bunului mobil stabilit prin contract, cât și prevederile legale. Totodată, au indicat că a doua reevaluare a avut loc la data de 07 martie 2019, fapt ce se confirmă prin procesul verbal nr.2 de reevaluare a bunurilor sechestrate semnat de directorul SRL „Romancor” și executorul judecătoresc Grigore Stoian.

Potrivit programului de activitate comisionarul activează și în zilele de sâmbătă, considerând că termenul de 20 zile pentru reevaluare a bunului nu a fost încălcat. Iar, faptul că reclamanții nu au fost la curent cu reevaluările nu constituie temei de nulitate absolută a contractului de vânzare cumpărare, mai mult nu s-a demonstrat că s-ar fi adus atingere unui interes general care poate genera nulitatea absolută, nici faptul că este un contract simulat.

În opinia recurenților, instanțele de judecată nu au motivat soluția și nu au demonstrat în baza cărei probe ar aplica norma de drept dată.

Recurenții au invocat că instanța de apel, la adoptarea soluției sale a fost lipsită de imparțialitate, deoarece a preluat și concretizat poziția intervenientului accesoriu intimat Kyrmyza Sergiy din cererea de chemare în judecată precum că contractul de vânzare-cumpărare a automobilului este unul simulat, diminuarea prețului într-un timp atât de scurt și fără acordul creditorului- debitorului la suma de 518 025 lei nu are altă explicație.

Recurenții au mai relatat că OCN „Maib-Leasing” SA a primit banii în urma vânzării automobilului, fără a se opune. Partea reclamantă nu a obiectat, a introdus banii în cont, pe care până în ziua de azi îi are în rulajul firmei, fapt recunoscut de OCN „Maib-Leasing” SRL în cadrul examinării acestei cauze civile. Până la ziua de astăzi, banii virati în urma vânzării automobilului dat se află în gestiunea OCN „Maib-Leasing” SA care fiind o companie de finanțare principală activitate a sa este de producere de venituri în baza finanțelor bănești aflate în gestiunea sa.

Recurenții au atras atenția asupra faptului că instanța de apel prin decizia sa nu s-a expus asupra solicitării apelantului SRL „Romancor” cu privire la casarea încheierii judecătorești de punere pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de OCN „Maib Leasing” SA deoarece, fiind obligată până la un anumit termen de plată a taxei de stat, nu a achitat-o, iar la termenul respectiv instanța de judecată din oficiu le-a acordat un termen suplimentar de plată a taxei de stat, fapt ce face decizia ilegală și nemotivată

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 iunie 2022. Decizia motivată a fost expediată în adresa recurenților la 23 august 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 101, vol. III).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că avocatul Corina Stratan în interesele SRL „Romancor” și Mariei Romanov, au depus cererea de recurs la data de 22 octombrie

2022, conformându-se prevederilor legale, declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 05 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copiile cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele cauzei.

Prin referința depusă la 12 ianuarie 2023, OCN „Maib Leasing” SA a solicitat de a considera recursurile declarate de avocatul Corina Stratan în interesele SRL „Romancor” și Mariei Romanov, ca inadmisibile.

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către avocatul Corina Stratan în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Romancor” și Mariei Romanov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către avocatul Corina Stratan în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Romancor” și Mariei Romanov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh